

Rover 3500

Saj ni res, da so Angleži staromodni!

Tule smo, lepo udobno v osemdesetih letih, ko so mercedesi boljši kot kdajkoli prej, ko so audiji in beamveji kot nalašč ustvarjeni za avtomobilske ceste, ko prihaja iz Japonske vse več nove avtomobilske tehnologije, ko so Švedci zagreti za turbo-motorje, ko bi Francozi in vsak način radi prodajali v Ameriki in ko so Italijani... ko so Italijani pač Italijani.

Pomislite zdaj! Ob vsem tem smo doživeli presenečenje, ki se je pripetilo naravnost iz Anglije!

Da, iz Anglije. prav ste prebrali!

Mislimo na rover 3500, ki so ga nazadnje dali tudi nam, da bi ga preskusili. Mislimo na limuzino za 17.000 dolarjev, ki so jo domačim kupcem prvič predstavili leta 1977 in z njo še isti hip ujeli nagrado za evropski »avtomobil leta«! Mislimo torej na avtomobil, ki ima približno tako močan motor, kot smo v Ameriki navajeni, ki s profilom spominja na Ferrarijevo daytono, ki bi bil rad majhno podoben največjim citroenom, ki ga je moč voziti boljše kot triumph TR 7 in ki je enako uglajen kot kakšen jaguar.

Po notranjosti bi bil ta avtomobil lahko tudi chevy malibu ali pa peugeot 604 in čeprav je v resnici videti dosti nižji, sploh ni takšen.

Le kdo pravi, da mora biti avtomobil povsem oglat, da je lahko prostoren? Rover bi bil po obliki lahko tudi iz Italije. Glavna razlika je v tem, da se vam pred dolgim družinskim izletom ne bo zlomilo srce, kajti v njem je prostora čez glavo! Štirje potniki imajo vsak zase udoben sedež z udobnim naslonjalom, in šele tašča, ki bo sedela na sredini zadnje klopi, bo ugotovila, da kardanska gred tudi v velikem avtomobilu ne more ostati prikrita. Nad njo je sedež prav nerodno izbočen!

Morda bi bilo res malce nespametno sprejeti stavo, da bi bilo moč na zadnji klopi parkirati Leylandov mini, ampak dosti manj prostora kot za mini pa ni! In vse v tem avtomobilu je tako lepo narejeno! Prednja stena prostora za potnike nas je spominjala na barski pult pri »Mickey Mouse«, kamor hodimo zjutraj na kavo. Na pult so z veliko mero okusa posadili ploščo z instrumenti, ki ji zamerimo le to, da so instrumenti preveč udrti in da se zdijo zaradi tega precej daleč od oči.

Drugače ima pa ta avtomobil zelo veliko opreme: okna s stikali namesto ročic, klimatsko napravo in fantastičen radio na štiri zvočnike. Vse to je že v osnovni ceni!

Lahko bi imel tudi samodejno pomično anteno in zunanje ogledalo na elektriko, pa ju nima!

In tudi ko se rover premakne, je vse v zvezi z njim zelo elegantno.

Poganja ga osemvaljni aluminijasti motor, ki je zelo lepo vzgojen in ki ga Američani poznamo že iz let 1961-63, ko je bil še železen in je poganjal buicke in oldsobile.

Potlej ga je General Motors prodal Leylandu in zdaj je takšen, kot je.

Priskrbeli so mu elektronsko vbrizgavanje goriva in s tem 133 KM pri 5000 vrtljajih v minuti, ki jih doseže brez živčnih pretresov pri potnikih. Rover 3500 ni namenjen za to, da bi na cesti zmagovali, ampak da bi drugim dokazali svoj avtomobilski okus. Tudi na volanu je čutili, da hoče biti kompromis – glede nežnega vođenja in lege na cesti.

Zanimivo pri vem tem je, da ni prestižno požrešen in da je z njim mogoče varčevati gorivo. Po tej plati je zelo podoben nemškimi limuzinam, v celem vzeto je pa tako dober avtomobil, da si prav zaradi njega želimo, da bi bila Anglja večna!

Tako pravijo pri ameriki reviji Car and Driver.